

Վահան Տերյան

Անանուն սեր

Իմաստուն խոսքեր սովորեցի ես,
Որ հրապուրեն գործությամբ մթին,
Հոգիդ կախարդեն ու հմայեն քեզ,
Ինձ այրող հուրը նետեն քո սրտին:
Բայց բոլոր խոսքերն իզուր են արդեն,
Թախամանները՝ մեռած և անուժ,
Հրնայք և դյութանք անգոր են քո դեն...
Արդյոք ո՞վ գիտե անունըդ անուշ...

1908